

Veszprém. Faluról falura, illetve Zenehallgató esték címmel. – kis hangversenyek, ill. zenei ismeretterjesztő előadások kistelepüléseken.

Áprilisban: Éneklő Ifjúság hangversenyek MKT tag karvezetők közreműködésével.

*Május 15.:*Regionális Kicsinyek Kórusa találkozó.

Ősszel: megyei kórustalálkozó és szakmai nap. Megemlékezés Kodályról a decemberi évfordulón. A Kodály 125kiállítás bemutatása Veszprém-ben.

Budapest, 2010. április 14.

Szőnyi Erzsébet elnök

Könyvbemutató

A Hagyományok Háza Közösségi termében

Lajtha Lászlóról

szóló két könyv bemutatóját tartották 2010. június 1-jén

A könyveket bemutatta *Hollós Máté* zeneszerző

***Solymosi Tari Emőke: Két világ közt* –**

Beszélgetések Lajtha Lászlóról

Tudják, hogy Lajtha László a legelső (és sokáig az egyetlen) magyar zeneszerző volt, akit a Francia Akadémia a tagjai közé választott? Tudják, miért nevezték a tagok egymás között Lajtha népzene gyűjtő csoportját Noé bárkájának? Hogy miért volt a komponista kedvence Watteau Indulás Kithéra szigetére című képe? Hogy az itthon sokszor morcos, nyers modorú férfit Franciaországban felszabadult, kedves, mosolygós társasági emberként ismerték?

A fentiek mellett számos érdekesség olvasható Lajtha Lászlóról a Hagyományok Háza kiadásában most megjelenő könyvből, amely a *Két világ közt* címet kapta. Solymosi Tari Emőke zenetörténész húszéves gyűjtőmunka eredményét rendezte kötetbe: tartalmaz beszélgetéseket folytatott Lajtha özvegyével, *Hollós Rózával*; fiaival, *Lászlóval* és *Ábellel*; továbbá a zeneszerző közeli barátaival, munkatársaival, diákjaival. A 344 oldalas kötet – amelyet számos archív és a szerző által az elmúlt években készített fotó illusztrál – nagyrészt eddig még sehol sem publikált beszélgetéseket tartalmaz.

A könyvből kiderül, miért kellett Lajthának regénybe illő módon, leányzöktetéssel házasságot kötnie, megtudjuk, mit gondoltak róla a diák-

jai, akikkel hetente fürdőbe járt, és azt is, hogy saját biztonságát kockáztatva zsidókat mentett a II. világháború alatt... Az egyik jeles interjúalany, *Erdélyi Zsuzsanna* a „kockás füzetről” is mesél, vagyis arról a naplóról, amit azokban az években vezetett, amikor Lajtha népzenei gyűjtőcsoportjának tagja volt. A „kockás füzet”, amely több mint négy és fél évtizeden át pihent a szerző fiókjának mélyén, ugyancsak most jelenik meg a HH gondozásában.

Erdélyi Zsuzsanna: A kockás füzet.

Úttalan utakon Lajtha Lászlóval

A vallásos népköltészet, különösen az archaikus népi imádságműfaj ismert kutatója, Erdélyi Zsuzsanna néprajzi pályáját 1951-ben kezdte, s már 1953-ban Lajtha László gyűjtőcsoportjának tagja lett. Járták a Sopron megyei, vasi falvakat s keresték a népzene történeti rétegeit mind a hangszeres, mind az énekes hagyományban.

Erdélyi Zsuzsanna a hatvanas évek elején látta szükségesnek, hogy Lajtha gondolatait, éppen készülő műveivel kapcsolatos elképzeléseit lejegyezze, továbbá rögzítse mindazt, ami egy európai kitekintésű alkotóember emlékeiben hosszú beszélgetéseik során megjelent. A szerzőnek

nem volt szándéka, hogy írását valaha is közreadja. Amikor azonban a jeles Lajtha-kutató, Solymosi Tari Emőke munkásságát jobban megismerte, úgy döntött, hogy közreműködésével hozzáférhetővé teszi a füzet tartalmát. Imitt-amott közölt már belőle részleteket (például a *Muzsikában*), így a szűk szakma tudott a füzet létezéséről. A régóta várt könyv nemcsak zenei vonatkozásaiban érdekes, hanem egy történelmi korszak és a hozzá kötődő emberi sorsok bemutatása miatt is.

Erdélyi Zsuzsanna a 192 oldal terjedelmű kötetet saját, a Lajtha-korszakból származó tárgyi emlékeivel – dokumentumok, levelek, fényképek – egészíti ki, ezzel képileg is közelünkbe hozva a leírtakat.

A Hagyományok Házában nyílt fotókiállítás a Magyar Kultúra Napján

a kolozsvári Erdélyi Néprajzi Múzeum birtokában lévő Galloway-hagyaték anyagából Zene, tánc, szokás egy angol fotográfus szemével címmel.

Ennek a kiállításnak az anyagából készült a 152 oldal terjedelmű fotóalbum a Hagyományok Háza kiadásában.

Tötszegi Tekla – Pávai István: Zene, tánc, hagyomány Denis Galloway romániai fotói, 1926-1932

című kiadvány könyvbemutatóját 2010. május 25-én tartották.

A kötetet bemutatta: *Pávai István* népzenekutató

William Albert Dennis Galloway (1878–1957) 1927 és 1950 között élt Erdélyben. A húszas évek végén készített festői szépségű képeket és végzett tárgygyűjtést többek között az erdőhátsági, a kalotaszegi, a hátszegi és a bánáti falvakban, az 1930-as években pedig végigfotózta Beszterce környékét, a Barcaságot, az avasi és bukovinai településeket. Megörökítette a különböző etnikumok (román, magyar, szász, hucul, cigány) és tájak jellegzetes településeit, épületeit, jellemző szokásaikat, viseletüket. A Galloway-fotók erőssége a kompozíció, az arányosság, az esztétikum, az erős dokumentálás, a minél aprólékosabb, minél részletesebb információ rögzítés igénye. A Galloway-hagyaték (647 üvegnegatív és 27 színes autokróm lemez) egyedülállóságát többek között az adja, hogy nagyszabású magyar néprajzi gyűjtés Erdélyben ebben az időszakban az ismert történelmi okok miatt nem volt, így meglehetősen kevés képanyaggal rendelkezünk. A walesi származású festőművész fényképeit bemutató kiállításon lehetőség nyílik megismerni az erdélyi falvak hagyományos világát, amely a második világháborúval, az azt követő szovjet rezsimszűrtetésével és a szülőföldjét önként vagy kényszerből elhagyó magyar, német, román, cigány és zsidó lakosság elköltözésével mára végleg elmúlt.